

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Ludmily Valentové a soudců JUDr. Václava Novotného a JUDr. Lenky Matyášové v právní věci žalobce **J. V.**, zast. JUDr. Janem Matějčkem, advokátem se sídlem v Kolíně, Politických vězňů 98, proti žalovanému **Finančnímu ředitelství v Ústí nad Labem**, se sídlem v Ústí nad Labem, Velká hradební 61, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti usnesení Krajského soudu v Ústí nad Labem, pobočka v Liberci, ze dne 9. 8. 2006, č. j. 59 Ca 8/2005 – 74,

t a k t o :

Usnesení Krajského soudu v Ústí nad Labem, pobočka v Liberci, ze dne 9. 8. 2006, č. j. 59 Ca 8/2005 – 74 **se zrušuje** a věc **se mu vrací** k dalšímu řízení.

O d ů v o d n ě n í :

Usnesením ze dne 9. 8. 2006, č. j. 59 Ca 8/2005 - 74 odmítl Krajský soud v Ústí nad Labem, pobočka v Liberci, žalobu proti rozhodnutí Finančního ředitelství v Ústí nad Labem ze dne 9. 11. 2004, č. j. 7657-2/110/04, kterým bylo zamítnuto odvolání žalobce – stěžovatele proti dodatečnému platebnímu výměru č. 1030000106 na daň z příjmů fyzických osob, který vydal Finanční úřad v Tanvaldu dne 19. 9. 2003 pod č. j. 26088/03/188970/5973 a kterým stěžovateli dodatečně vyměřil za zdaňovací období roku 1995 daň ve výši 225 980 Kč.

Stěžovatel napadl výše uvedené usnesení včas kasační stížností z důvodu spočívajícího v nezákonnosti rozhodnutí o odmítnutí návrhu soudem v předcházejícím řízení dle ustanovení

§ 103 odst. 1 písm. e) zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (s. ř. s.).

Stěžovatel v kasační stížnosti uvádí, že napadené rozhodnutí žalovaného bylo žalobci, resp. jeho zástupci Ing. J. P. doručeno dne 22. 11. 2004 a tedy, že dvouměsíční lhůta dle § 72 odst. 1 s. ř. s. započala běžet v souladu s ust. § 40 odst. 1 dne 23. 11. 2004 a posledním dnem lhůty by pak byl den 22. 1. 2005, což byla sobota. Je nesporné, že podání bylo učiněno dne 24. 1. 2005, a to faxem s tím, že v souladu s ustanovením § 37 odst. 2 s. ř. s. toto podání bylo ve stanovené třídní lhůtě potvrzeno písemným podáním shodného obsahu, resp. byl předložen originál tohoto podání.

Stěžovatel je přesvědčen, že nebyly splněny podmínky pro odmítnutí žaloby z důvodu její opožděnosti, neboť soud zde chybně neaplikoval ustanovení § 40 odst. 3, věta první s. ř. s., podle něhož případně-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Lhůta pro podání žaloby byla zachována.

Stěžovatel navrhuje napadené usnesení soudu zrušit.

Žalovaný ve svém vyjádření ke kasační stížnosti ze dne 16. 10. 2006 uvedl, že k odmítnutí žaloby se nevyjadřuje, neboť odmítnutí žaloby nežádal a proto zasílá jen správní spis (bez stanoviska žalovaného).

Ze spisového materiálu bylo zjištěno, že správce daně Finanční úřad v Tanvaldu vydal dne 19. 9. 2003 dodatečný platební výměr č. 1030000106 na daň z příjmu fyzických osob, kterým stěžovateli dodatečně vyměřil za zdaňovací období roku 1995 daň ve výši 225 980 Kč.

Výše uvedený dodatečný platební výměr napadl stěžovatel odvoláním. O odvolání rozhodl žalovaný - Finanční ředitelství v Ústí nad Labem dne 9. 11. 2004, a to tak, že jej zamítl. Rozhodnutí o zamítnutí odvolání č.j. 7657-2/110/04 žalovaný doručil zplnomocněnému zástupci dne 22. 11. 2004. Proti rozhodnutí žalovaného podal stěžovatel žalobu dne 24. 1. 2005. Dne 9. 8. 2006 Krajský soud v Ústí nad Labem, pobočka v Liberci, vydal usnesení, kterým byla žaloba pro opožděnost odmítnuta.

V odůvodnění usnesení soud konstatoval, že návrh na zahájení řízení došel soudu faxem dne 24. 1. 2005. Originál, jímž se žalobce domáhal přezkoumání napadeného rozhodnutí žalovaného, soud obdržel dne 26. 1. 2005. Napadené rozhodnutí bylo zástupci žalobce na základě neomezené plné moci doručeno dne 22. 11. 2004. Lhůta k případnému podání žalobci tedy uplynula dne 22. 1. 2005 a jelikož žaloba byla soudu doručena až dne 24. 1. 2005, byla podána až po uplynutí lhůty dle ust. § 72 odst. 1 s. ř. s.

Kasační stížnost shledal Nejvyšší správní soud důvodnou. Námitka stěžovatele ohledně včasnosti podání žaloby je opodstatněná.

Krajský soud v Ústí nad Labem, pobočka v Liberci, pochybil, pokud žalobu odmítl pro opožděnost, když v předmětné věci neaplikoval ustanovení § 40 odst. 3 s. ř. s. Napadené rozhodnutí žalovaného bylo žalobci, resp. jeho zástupci Ing. J. P., doručeno dne 22. 11. 2004 a tedy dvouměsíční lhůta dle § 72 odst. 1 s. ř. s. započala běžet v souladu s ust. § 40 odst. 1 dne 23. 11. 2004 a posledním dnem lhůty by pak byl den 22. 1. 2005, což byla sobota. Dle ustanovení § 40 odst. 3, věty první s. ř. s., případně-li poslední den lhůty na sobotu, neděli

nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den, což bylo pondělí 24. 1. 2005.

Pokud stěžovatel podal žalobu na přezkum rozhodnutí dne 24. 1. 2005, učinil tak ve lhůtě stanovené v § 72 odst. 1 za použití § 40 odst. 3 s. ř. s. a soud měl žalobu meritorně projednat.

Z výše uvedených důvodů Nejvyšší správní soud kasační stížností napadené usnesení zrušuje a Krajskému soudu v Ústí nad Labem, pobočka v Liberci, vrací věc k dalšímu řízení (§ 110 s. ř. s.).

Krajský soud v Ústí nad Labem, pobočka v Liberci, je v dalším řízení vázán právním názorem vysloveným Nejvyšším správním soudem v tomto rozsudku (§ 110 odst. 3 s. ř. s.) a o náhradě nákladů řízení o kasační stížnosti rozhodne v novém rozhodnutí (§ 110 odst. 2 s. ř. s.).

P o u ě n í : Proti tomuto rozsudku **n e j s o u** opravné prostředky přípustné (§ 53 odst. 3 § 120 s. ř. s.).

V Brně dne 23. února 2007

JUDr. Ludmila Valentová
předsedkyně senátu